

אלו הן הנתקן פרק עשירי סנהדרין

אלו הן הנתקן: ה'ג' והאטרך למכתב מכה אש ומת והאטרך למכתב ואש כ' יכה כל נפש. ולא כמו שכתוב בספרים כל מכה נפש דבפרק יולא דופן (מה מדוהס) גמרינן בן יום אחד דהארגו חיוב ומפיק ליה מדכתיב ואש כ' יכה כל נפש כל דהא' :

אלו הן הנתקן: מפרט על פי בית דין. כמו ממרים הייתם עם ה' (דברים ט) שמאמר על פי כ"ד הגזול ששלשלת הגזית: וזומפי כס כפן. אע"פ שהם היו מחייבין אותה שריפה אין נחזקין אלא במיתה שהיו מחייבין לטובל והיינו חק כשאר' כל על אשח אש' תורה אור דמפרט קרא' ה'ה' חקרף' ולא בטולה וזוממיה ילפינן 'מכאשר זמס לעשות לאחיו' לאחיו ולא לחצו: וזכר' כ' כשואר' כס כפן קמיי' אכל ארוסה: בטולה בסקילה 'ג' ס"ד. בתמיה: קפל מד כסיף. כדתנן בפרקין לעיל (ד' ט: ע) אלו הן האהרנים החולט ועיר הארחת: מאי איכא למימר. הא' דאיכא למדרש דאביו בתנן: אלא מדכתיב מכה אש ומת דכתיב מכה אש ומת מיתה מפרט מיתה בהדיא: אפילו נפלים. עון בן תשעה וראשו אמוס לא שיש על שני גבין ללא חי: דכתיב ונפש משמע דאש ומה דהיה דלא עשה כה תורה: לנפש אדם. דהיינו אביו דחק על גב ללא בעיני מיתה חבורה מיהא בעיני: אלא סקילא נפש לי. דחאקס מכה אדם למכה בהמה כמד קרא האויל וילפת ליה 'מחא אש' ענין: לנדפניא דבי חוקים. ככ"ק [בהמתין] (ד' לה) לטעור חייבי מיתות שוגגין מן התשלומין מה מכה בהמה לא תלקח בו ו': פניחא וכו'. פלוגתא דרבי יוחנן ורשב"ל בכתובות באלו נערום (ד' לד): מפ מכס כספא לרפואה. כגון מקיז דס פטור מן התשלומין שארי לא חזיקה: אף מכס אדם. דהיינו אביו: לרפואה פטור. ממיחה ואע"פ דחבורה היא: ופספס לרפח כגון. לא חזורה ישראל מלעשות לחבורה אלא דבר שאינו חפץ לעשות לעשות: פילוא. קון יכזל בו כבשרו: לפספס לים כוואס'. כויה לנוליא ליהה ממנה: א' פכי אחר נמי. לא ליפתח שארי כל ישראל חזרו על חבלת חבירו דכתיב (דברים כה) לא יוסף פן יוסף: שגגה לאו. כשאין מחסין היו שגגה בחיבור שדונוט לאו בעלמא דקיל: מפע של יד. היא מחט קטנה שחפרין בה עגדים יעילת בשבת ליטול בה אח האון ומסוס דקאי לה לאון כנסתא שבת בפרק כל הכלים (ד' קכג) גבי ושל שקלין לפטוח בו אח הדלת קרי ליה לאה קטנה מחט של יד: דילמא חביל. ועביד חבורה בשבת: פקלקל פוא'. וכל המקלקלין פטורין בחבלת שבת דמלאכה מחשבת כתיב ואין מחייב המקלקל אלא רבי שמעון ומקלקל בחבורה רבי שמעון נמי לא מחייב אלא במתכוון לקד דהיי לר'ך לתכלה אכל הטעל קון און לר'ך לתכלה וברטעל לא ימצל:

[פי' חס' מה מה דרס
אש כי יכה]

[מדיחא פסחים ג.ג.]

א א מ"י ס"ס מלכות
ממרים ל"ב ופס"ו
מלכות סנהדרין ל"ב
סמך לאון ר"ס וש"ן
ק' חס"פ יוד' ס"ה רמח
ס"ק ח' כ"ג כ"ה:

ב ב מ"י ס"ס מלכות
ח"ג
סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות גריבא ל"א סמך
ל"און קל:

ג ג מ"י ס"ס מלכות
ח"סופית סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות ממרים ס"ה סמך
סמך לאון ק"ג:

ד ד מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות יס"ו חבורה
ל"און ר"ס ופ"ס מלכות פ"ו
ל"און סמך לאון לה:
ה ה מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:
ו ו מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

ז ז מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

ח ח מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

ט ט מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

י י מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

יא יא מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

יב יב מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

יג יג מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

יד יד מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

יט יט מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כ כ מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כא כא מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כב כב מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כג כג מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כד כד מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

כה כה מ"י ס"ס מלכות
פ"א סנהדרין ע"ס ופס"ו
מלכות פ"ו סמך לאון לה:

האשה הכתוב אשה לאש וס' *הני מילי בפרשה שקלאמרה בשלון זכר אכל היכא דכתיב אש בהדיא ממעטין אשה כדפירש שלהי פרק ד' מיתות הוה לחינה אפילו נפלים. תימה איכ היכי מחייב דמי וולדות הא מחייב מיתה וי"ל דהיא דהא גזרת הכתוב היא היכא ללא נתסין לולדות דלדאשכחן לרבי *ונתתה נפש חתם נפש ממון אי נמי נה דהיה מחייב אפלו לאמר שטל קודם שטל לא מחייב: **הכחישוה** נאכנים ס'. בהכחשה דלא הדלא חיירי דלס לא כן לא שייך נזק ומקרי שבת מדי דהיה אהבה על ידו ולמטה וסופה לחזור ובהמה *לא שייך ד' דברים: **אלא** למאן דלית ליה דמאן דבי חוקיה. פירשתי לעיל בפ' האשרפין (דף ע"ג ט"ז):

מאן שמתה ליה דלמר מקלקל בחבורה חייב ריש'. פלוגתא דר' יהודה ור"ש במקלקל בחבורה ומקלקל בהבערה לא מליט בפירוש לא במשנה ולא בבבביתא ובפרק הארנ' (שנה דף ק"ו וס"ג) דחק רש"י לפרש דנפקא מפלוגתא דמלאכה שאינה זריכה לגופה פטור עליה הלכך אין לך חובל ומבעיר שאינו מקלקל ואפילו מבעיר עטים לחבשילו מקלקל הוא אלא העלים ומה שהוא מתקן אלא דאחים לרבי שמעון לא חשיב ליה דאם מלאכה שאינה זריכה לגופה היא כל כן חיוב הכתוב חובל ומבעיר מדאטרך למשרי מילה ומדאשר הבערה דבת כהן על כרחך במקלקל נמי חיוב אכל רבי יהודה סבירא ליה מלאכה שאינה זריכה לגופה חיוב עליה הלכך חיוב דחובל נלכדו ומבעיר נלר'ך לאפרו משכחת לה ואע"פ שמקלקל הוא אלא מלאכה עגמה מתקן הוא אלא דאחים ולרבי יהודה כתיב ואלו גוונא מלאכה היא חסוס תיקון דאחים אכל מקלקל ואיט מתקן פטור לשון האקנט' ככתבי השתא הא דלמרי' החס בפרק הארנ' (ש"ס) תני רבי אבהו קמיה דר' יוחנן כל המקלקלין פטורים חוץ מחובל ומבעיר אמר ליה פוק תני לברא חובל ומבעיר אינה משנה כו' משמע מתוך פי' האקנטרס דר' אבהו כר"ש ורבי יוחנן דבעי לר'ך לכלב ולאפרו כר' יהודה וזה תימה איכ אמאי חיל פוק תני לברא אמו משום דמיל' כרבי יהודה מאן דמני כר"ש משתיק ליה דכי חובל ומבעיר בני שחאה זריכה לגופה כדמסקין בשמעתין גבי חובל ובשלהי ספך אכל (ברייתא ד' כ:) גבי הבערה על כן נראה דר' אבהו ור' יוחנן אליבא דר"ש פליגי דר' אבהו כר"ש כדליתא בפרק הארנ' (שנה דף ק"ו) ורבי יוחנן סבר דאפילו ר' שמעון בעי תיקון קלמ ומיהו לא חשיב תיקון שיתחייב בכך לר' יהודה דאין דרך לחבול בחבירו ליתן לכלב ולשרוף גדים בשביל אפר ופלוגתא דמקלקל בחבורה דרבי יהודה ורבי שמעון קים ליה להש"ס או בקבלה או שחאה כדליתא שחיה בשום מקום וכי תימא לרבי אבהו כיון דליתא תיקון איכ זריכה לגופה היכי משכחת לה הא משכחת לה בחיבורי הגאה שסבור שיכול לבשל קרייה ועוד יש לדקדק פלוגתא דמקלקל בחבורה כפסחים פ"ר אלו דברים (דף ע"ג וס"ג) ושאר כל הזבחים ששחטן לשם פסח אם אינן ראויין חייב ואמרי' בגמ' מאן הגא דשני ליה בין ראויין לשחיטן ראויין ר"ש הוא ואמרין התם לעיל מינה דחיירי בטועה אלמא מחייבין מחטקס ואמרין בפ' ספך אכל (ברייתא ד' יט:) הגא לחטוקת האול ומקלקל בחבורה חייב מחטקס נמי חייב ומדמחייב רבי שמעון מחטקס בחבורה שמת מינה מקלקל

אלו הן הנתקן *המכה אביו ואמו והגונב נפש מישראל, יזקן ממרא ע"פ ב"ד, ונביא השקר, והמתנבא בשם עבודת כוכבים, והבא על אשה איש, וזוממי בת כהן, ויבועלה: גמ' מכה אביו ואמו מנל? דכתיב *מכה אביו ואמו מות יומת *ויכול מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא הנק *ויכול עד דקפיל ליה מיכיל? ס"ד קמל דה' כסיף ואביו בתנן *הניחא למיז' תנה קל אלא למאן דאמר הנק חמור מאי איכא למימר? אלא מדכתיב *מכה איש ומת מות יומת *וכתיב *או באיבה הברו בידו וימתו שמוע מינה כל היכא דאיכא הכאה סתם לאו מיתה הוא. ואצטרך למיכתב *מכה איש ואיצטרך למכתב *כל מכה נפש דאי כתב רחמנא *מכה איש ומת הוה אמינא איש' דבר מצוה אין קמן לא. *כתב רחמנא כל מכה נפש ואי כתב רחמנא *כל מכה נפש הוה אמינא אפילו נפלים, אפילו בן שמונה, צריכי' **ואימא** אע"ג דלא עביד ביה חבורה אלמא תנן *תמכה אביו ואמו אינו חייב עד

שיעשה בהן חבורה. אמר קרא *מכה אדם ומכה בהמה מה מכה בהמה עד דעביד בה חבורה דכתיב בה *נפש אף מכה אדם עד דעביד חבורה, מתקפה לה רב ירמיה אלא מעשה הברדשה באבנים הכי נמי דלא מחייב? אלא אם אינו ענין לנפש בהמה דהא אי נמי הברדשה באבנים חייב, תנינו ענין לנפש אדם, אלא דקישא למה לי? לברתניא *דבי חוקיה, הניחא למאן דאית ליה תנא דבי חוקיה, אלא למאן דלית ליה תנא דבי חוקיה היקישא למה לי? מכה בהמה לרפואה פטור אף מכה אדם לרפואה פטור דאיבעיא להו בן מהו שיקז דם לאביו ור' מתנא אמר *ואהבת' לרעך כמוך *רב דימי ויקרא בר חננא אמר *מכה אדם ומכה בהמה מה מכה בהמה לרפואה פטור אף מכה אדם לרפואה פטור, (ה' רב) לא שביק לבריה למישקל ליה סילוא, מר בריה דרבנא לא שביק לבריה למיפתח ליה *כזותא, דילמא חביל ויהיה ליה שגגת איסור, אי הכי אדר נמי אדר שגגת לא, בנו שגגת תנן, *והרתגן [מחט של יד ליטול בה את הקון] ליתיש דילמא חביל והיה לה שגגת סקילה: התם מקלקל הוא הניחא למאן דאמר מקלקל פטור, אלא למיז' חיוב מאי איכא למימר? מאן שמעת ליה דאמר מקלקל בחבורה חייב, ר' שמעון היא, ורבי

יהודה מאן דמני כר"ש משתיק ליה דכי חובל ומבעיר בני שחאה זריכה לגופה כדמסקין בשמעתין גבי חובל ובשלהי ספך אכל (ברייתא ד' כ:) גבי הבערה על כן נראה דר' אבהו ור' יוחנן אליבא דר"ש פליגי דר' אבהו כר"ש כדליתא בפרק הארנ' (שנה דף ק"ו) ורבי יוחנן סבר דאפילו ר' שמעון בעי תיקון קלמ ומיהו לא חשיב תיקון שיתחייב בכך לר' יהודה דאין דרך לחבול בחבירו ליתן לכלב ולשרוף גדים בשביל אפר ופלוגתא דמקלקל בחבורה דרבי יהודה ורבי שמעון קים ליה להש"ס או בקבלה או שחאה כדליתא שחיה בשום מקום וכי תימא לרבי אבהו כיון דליתא תיקון איכ זריכה לגופה היכי משכחת לה הא משכחת לה בחיבורי הגאה שסבור שיכול לבשל קרייה ועוד יש לדקדק פלוגתא דמקלקל בחבורה כפסחים פ"ר אלו דברים (דף ע"ג וס"ג) ושאר כל הזבחים ששחטן לשם פסח אם אינן ראויין חייב ואמרי' בגמ' מאן הגא דשני ליה בין ראויין לשחיטן ראויין ר"ש הוא ואמרין התם לעיל מינה דחיירי בטועה אלמא מחייבין מחטקס ואמרין בפ' ספך אכל (ברייתא ד' יט:) הגא לחטוקת האול ומקלקל בחבורה חייב מחטקס נמי חייב ומדמחייב רבי שמעון מחטקס בחבורה שמת מינה מקלקל

[לפיל נב
לקמן ס"ד]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לקמן ס"ד:]

[לקמן ס"ד:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]

[לפיל ס: נב:]